

10 maart 2003

NR. 2. (02/25 kg) VORDERING VAN MEDISCH SPECIALIST TOT AFGIFTE VAN EEN RAPPORT VAN EEN ORGANISATIEADVISEUR OM DIT TE KUNNEN GRBUIKEN IN EEN PROCEDURE BIJ DE GEWONE RECHTER INZAKE DE OPZEGGING VAN DE TOELATINGSOVEREENKOMST.

Omdat de bodemprocedure tussen partijen zich bevindt in de laatste feitelijke fase is daarmee de spoedeisendheid gegeven. Dat eiser ook een tot afgifte van het rapport strekkende vordering in de bodemprocedure had kunnen instellen, doet aan de spoedeisendheid van zijn vordering niet af.

Nu, ondanks de aanvankelijke ontkening van verweerster, duidelijk is geworden dat de door eiser vermoede rapportage wel degelijk bestaat, moet een belangenafweging in het voordeel van eiser uitvallen. Juist door die ontkening kan niet meer worden vastgesteld of het stuk destijds aan de staf is verstrekt, zodat er van wordt uitgegaan dat dit wel is gebeurd.

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Kenmerk: 02/25 kort geding

Arbitraal vonnis in de zaak van:

A,
wonende te Z,
eiser,
gemachtigde: mr. I. de Vink,

tegen

STICHTING B,
gevestigd te Y,
verweerster,
gemachtigden: mr. B. Sluijter en mr. B.A. Cnossen

1 De procesgang

- 1.1 Eiser heeft op 1 november 2002 verzocht bij wege van voorlopige voorziening verweerster te veroordelen om *“eiser binnen twee weken na het in deze te wijzen vonnis een afschrift van voornoemde ten behoeve van “de derde stap” door de organisatieadviseurs C en D opgestelde (vervolg)rapportage, waarin de zware kritiek met betrekking tot de aansturing van het organisatieveranderingsproces door de Raad van Bestuur werd geuit, te verstrekken, zulks onder verbeurte van een dwangsom van € 1.000,= voor iedere dag of een gedeelte daarvan, gerekend vanaf het tijdstip van 24 uur na het in deze te wijzen vonnis, dat gedaagde in gebreke mocht blijven aan dit vonnis te voldoen, vermeerderd met de kosten, vallende op de onderhavige arbitrale procedure en met een tegemoetkoming in de kosten van rechtsbijstand aan de zijde van eiser”*.
- 1.2 Verweerster heeft op 20 november 2002 vijf producties in het geding gebracht.
- 1.3 De behandeling heeft plaatsgevonden op 28 november 2002 in Haarlem. Ter zitting was aanwezig eiser, bijgestaan door mr. De Vink. Voor verweerster is verschenen mevrouw mr. E, juridisch adviseur, bijgestaan door de mrs. Sluijter en Cnossen. Mr. De Vink en mr. Cnossen hebben de standpunten van partijen nader toegelicht aan de hand van pleitnota's, die aan het Scheidsgerecht zijn overgelegd.
- 1.4 Op 19 december 2002 heeft mr. Cnossen een brief van F-Groep Organisatieadviseurs van 17 december 2002 in het geding gebracht.

- 1.5 Op 10 januari 2003 heeft mr. De Vink gereageerd op de brief van mr. Cnossen en heeft eiser verzocht om een veroordeling tot afgifte van afschriften van de door de F-Groep opgestelde rapportage van 18 december 1995, genaamd eindrapportage traject organisatievisie en de definitieve versie van dit rapport d.d. 6 februari 1996, genaamd eindrapportage traject organisatievisie.
- 1.6 Op 16 januari 2003 heeft het Scheidsgerecht aan mr. Cnossen verzocht om te laten weten of verweerster bereid was voornoemde door de F-Groep bij brief van 17 december toegestuurde documenten in kopie aan eiser te verstrekken en/of deze bij akte in de lopende bodemprocedure in het geding te brengen. Ook is verzocht om, als verweerster daartoe niet bereid zou zijn, schriftelijk te reageren op de brief van mr. De Vink van 10 januari 2003. Voorts is aan beide partijen op 16 januari 2003 verzocht om te laten weten of zij afzagen van een verdere mondelinge behandeling.
- 1.7 Mr. Cnossen heeft op 27 januari 2003 laten weten dat verweerster niet gehouden was de stukken aan eiser te verstrekken (of in het geding te brengen). Mr. De Vink heeft op 28 januari 2003 laten weten dat eiser afzag van een verdere mondelinge behandeling en mr. Cnossen heeft op 3 februari 2003 laten weten dat ook verweerster afzag van een verdere mondelinge behandeling.

2 De samenvatting van het geschil

- 2.1 Eiser is sinds 15 juni 1979 als neuroloog toegelaten geweest tot het ziekenhuis van (een van de rechtsvoorgangers van) verweerster. Verweerster heeft de toelatingsovereenkomst met eiser opgezegd. Eiser heeft de rechtmatigheid van die opzegging aangevochten in een procedure voor de rechtbank te 's Gravenhage. De rechtbank heeft bij tussenvonnissen de opzegging in stand gelaten, maar heeft aangegeven dat aan eiser een redelijke vergoeding zou moeten worden betaald. Van het tussenvonnissen is eiser in hoger beroep gegaan. Thans loopt tussen partijen een procedure bij het Gerechtshof te 's Gravenhage.
- 2.2 Eiser stelt zich in de bodemprocedure op het standpunt dat verweerster de gevolgen van de fusie tussen haar rechtsvoorgangers voor de vakgroep neurologie op inadequate wijze heeft begeleid en dat verweerster zich onvoldoende heeft ingespannen om de problemen tussen eiser en de andere neurologen aan te pakken en op te lossen.
- 2.3 Eiser meent deze stellingen in de procedure nader te kunnen onderbouwen door gebruik te maken van (een) rapportage(s) van de door verweerster ingeschakelde organisatieadviseurs D en C. Eiser heeft verweerster verzocht (en gesommeerd) voornoemde rapportage(s) aan hem te verstrekken, hetgeen verweerster heeft geweigerd. Eiser stelt dat verweerster dusdoende onrechtmatig handelt. Eiser vordert thans de afgifte van voornoemde rapportage(s) opdat hij deze stukken in de procedure voor het Gerechtshof kan betrekken.
- 2.4 Verweerster stelt dat eiser bij zijn vordering geen spoedeisend belang heeft. Zij is voorts niet verplicht tot afgifte van enig document, dat op grond van het kernstafreglement aan de stafleden zou moeten worden verstrekt. Voor zover de verplichting zou bestaan om de rapportage(s) aan eiser ter beschikking te stellen, rust die verplichting niet op haar, maar op het stafbestuur. Verweerster ontkent voorts dat de derde (vervolg)rapportage, waarvan afgifte wordt gevorderd, bestaat. Als op haar al een verplichting zou rusten om het document af te geven, dan is zij daartoe niet in staat. Overigens betwist verweerster dat de rapportage(s) relevant zou(den) kunnen zijn voor de bodemprocedure bij het Gerechtshof.

3 De bevoegdheid van het Scheidsgerecht

De bevoegdheid van het Scheidsgerecht vloeit voort uit het bepaalde in artikel 28 van de toelatingsovereenkomst en het arbitragereglement van het Scheidsgerecht. Bovendien bestaat tussen partijen overeenstemming over het feit dat het Scheidsgerecht bevoegd is om kennis te nemen van het geschil.

4 De beoordeling van het geschil

- 4.1 Verweerster heeft aangevoerd dat de inhoud van de rapportage(s) niet relevant zou zijn voor de beoordeling in de bodemprocedure. Zij heeft dit verweer niet inhoudelijk gemotiveerd. Derhalve moet er van worden uitgegaan dat het rapport relevant kan zijn voor het onderbouwen van de stelling van eiser in de bodemprocedure, dat verweerster zich onvoldoende heeft ingespannen om de problemen tussen de neurologen op te lossen. In hoeverre die stelling in de bodemprocedure van belang is en wat er ter onderbouwing van die

stelling uit het rapport kan worden geput, is thans niet aan de orde, maar staat ter beoordeling van de rechter in die procedure.

- 4.2 Omdat de bodemprocedure tussen partijen zich bevindt in de laatste feitelijke fase is daarmee de spoedeisendheid gegeven. Dat eiser ook een tot afgifte van het rapport strekkende vordering in de bodemprocedure had kunnen instellen, doet aan de spoedeisendheid van zijn vordering niet af. Zulks klemt te meer nu verweerster uitdrukkelijk heeft afgezien van een beroep op de onbevoegdheid van het Scheidsgerecht in dit kort geding.
- 4.3 Uit de brief van F-Groep Organisatieadviseurs van 17 december 2002 volgt dat meer rapportages zijn opgesteld dan waarover eiser de beschikking heeft. Nu evenwel, ondanks de aanvankelijke ontkenning van verweerster, duidelijk is geworden dat de door eiser vermoede rapportage wel degelijk bestaat, moet een belangenafweging in het voordeel van eiser uitvallen. Juist door die ontkenning kan niet meer worden vastgesteld of het stuk destijds aan de staf is verstrekt, zodat er van wordt uitgegaan dat dit wel is gebeurd.
- 4.4 De – nader gespecificeerde vordering – van eiser zal daarom worden toegewezen. Er is echter onvoldoende reden om aan de veroordeling een dwangsom te verbinden, omdat bij gebreke van nakoming door verweerster, eiser in de bodemprocedure, indien nodig, terzake onder overlegging van dit vonnis een beroep op de bodemrechter kan doen. Als in het ongelijk gestelde partij dient verweerster de kosten van de procedure te dragen en dient zij een bijdrage te betalen in de kosten van rechtsbijstand van eiser.

5. De beslissing

Het Scheidsgerecht wijst het volgende arbitrale vonnis in kort geding:

- 5.1 Verweerster wordt veroordeeld om binnen één week na dagtekening van dit vonnis aan eiser af te geven afschriften van de door de F-Groep opgestelde rapportage van 18 december 1995, genaamd eindrapportage traject organisatievisie en de definitieve versie van dit rapport d.d. 6 februari 1996, eveneens genaamd eindrapportage traject organisatievisie.
- 5.2 De kosten van het scheidsgerecht begroot op €2.380,33 komen voor rekening van verweerster.
- 5.3 Verweerster wordt veroordeeld tot betaling van een bijdrage in de kosten van rechtsbijstand van eiser van €1500,=.
- 5.4 Het anders of meer gevorderde wordt afgewezen.

Aldus gewezen te Utrecht op 10 maart 2003 door prof. mr. T.A.W. Sterk, voorzitter, met bijstand van mr. M. Middeldorp, griffier.